

Dřínův Józa.

(Pořadatelé)

Vítězství dřívčího života
a výrobu dřívčího života
jsem zas v poradku na chvíli — dej
Panbábu dobrou noc!

Mikula hodil brejle na stolek, vy-
řel za ním.

Stojí v otevřených dveřích síně,
rozhlídal se po něm a povídal:

„To prál — no, dej Páabábu
dobre noc!“

Klapka dveří zahrkla. —

Když Józa vešel doma do světničky, Mařáčka všecky zopakovala sedlou
u stolu a naproti němu na lavici, levon
pali opřen o hladký stůl, mladý, čer-
ný vlasy i knoflík zkrásku, zrak, čer-
ný vlasy i knoflík, oděný ve tmavý
zimník.

„I vítám vás, tatinku,“ pozdravila
Mařáčka a jasně oči rozpařitě té-
kaly s otce k mladíkovi.

„Dobré večeři,“ brokly Dřín.

„To je tatinku, ten pan Najgebaur,
mařáčák od nás, bude to
jste to už slíbil,“ opět řekla

Mařáčka, a my se již rozesmály.

Mladík po německu pozdravil a

zhléděl se na starého.

Ten odkásl, zakýval a sedl na

špalík u prahu.

Chvíliku bylo ticho.

„Tak už Březinka vě, co jí ten
hoch ptá, tihle pan Najgebaur to
přečetí a já to přece pěšavila.“

Starý neodpověděl, ale vstal, pod
lavici u kamen vzléh všechně konve
a zhléděl;

„No, no, musím provolat!“

Rychle jako mladík vyběhl ze
světničky, ale když vylezl na zahro-
beň, nechal se studnit, ale loulal se k
chvíli.

Vrásek do chvílky, v němž měkala
a dusala bílá kože, sedl na stoličku,
na níž Březinka dojívala, a pode-
přev klavu o dlaně, hleděl do dmy.

Když na věžových hodinách bylo
osm, s prázdnými konvemi lou-
dal se do světničky.

Byla světlá noč, nebo samá drob-
na hvězda; měsíc srážel celá zá-
plava záře, jež rozsvětla se oblohou
zalévala i hvězdy, kropila sníh, vž
svitil ostrý, modravý svitven.

Na vrásku za branou stála Mařáč-
ka se strojítkem.

Józa postavil přízemí konve, při-
stoupil k posteli, odholil modrou
svrhacíci a ušel si poštátku. Shodiv
kabát, klekl a lokte opěl o pelest.

Mařáčka vrátila se po hraně dolé;
vidou, že se otec chystá do peřin
fuklina.

„I ja, vy už jlete do peřin?“

„Užnatá holč, rád se natáhnu,
odpověděl nevše.

Deera běžela se ještě podivat d-
chívka. Když se vrátila, odstěla
si druhou postel, shoda a ulehla.

V jihlavě bylo bělavé šero; zamrzla
venkovská okna svítila stříbrem, na
vnitřních třpytily se kapky a struž-
ky.

„Slyšíš?“ náhle ozval se tatík.

„Co pak ještě chechte?“

„Jestli pak se taky stavuješ u
maminky?“ ptal se mikák.

„Byl jsem tam včera po po-
hnáni.“

Potom ztichl nadobro....

Ve středu byl mariánský svátek.
Když se Mařáčka vrátila z ranné, a
zalupujupku i vlnoucou sušku odklá-
dala na postel, starý sedl u špalí-
ku a praku k hledík zemí.

„Topte, topte, tatinku, mrze-
tam, jen to prál.“ pravila přeslou-
pujce.

Nedopověděl.

Když se postavila před malé
zrcátko mezi okny a rovnala si bu-
stě, lesklé vlasů, pravil osť:

„Prosím tě, co máš s tím Ně-
mec? Včera jste zas obnazeli
barák.“

Záverenala směje se nuceně,
odpověděla:

„Ino, chce mne, tatinku. Dřív
koukal po Tonce Horovkové, ale
přeslo ho to, chce mne. Této vte-
ře mi závidí, kde kde; je u maaš
přijde si na dvojku denčák.“

„Co pak blází?“ výhrnkou a
srubou, ruce mají složené na krizi,
rychle přešel světničku a zase used-
nul na špalík.

„Proč, tatinku? Včera v sobodnus
neříštanu, a musíš sám rozumět, že
je to špatné!“

„Výlyt je to Němc!“ řekl zhor-
ta.

„Co pak se nedruživme? Já tro-
chu umím, a on semuš učit.“

„Usmívám se na tech, olivčidla
Mařáčka.

„Do smrti se nenaučí, co pak je
nezájmou, jen tvrdí jako poleuna; tam-
hle packý Nájmon je tam přes
tyrce rok, ale jak řeku slovo, vís,
odkud je.“

„Výdyt já si z tobou nic nedělám,
tatinku,“ usmál se a opět zírala do
zrcadla.

„Nedělák — ale je to nepravost.“

„Vérite mi, tatinku, to jsem si ani

pomyšlit neměla, že budete v tom-

Zkuste dra. Kaye Renovator

Fakt
nezazávivnosti,
dyspepsii,
zácpě,
zašlemování jater
a vysilení

OSVEŽI CELOU SOUSTAVU VASI Cisti krev atd. Vysílený system obyčejně podlehá horečce a jiným chronickým nemocem.

Monmouth, Ill., 15. května 1901.
Pánové: — Trpěl jsem chronickou měšicovinou po osm roků. Odjel jsem do Los Angeles, Cal., a zkoušel jsem mnoho léků a čtyři specialisty, leč vše marně. Byl jsem naplněn kalomelem, zkoušel masáže a jiné léčení bez výsledku.

V 1897 přišel jsem do tohoto města a opět hledal jsem pomoc u nejlepších lékářů. Byl jsem skeptický, neměl jsem chuť k jídlu, žaludek mne ka-
kysával, naplněn byplynem, nervózně a slabý, strašnou bolest hlavy, unaven a k smrti zmladil. Ošklivý šlem a krev se mne vycházel, dostavila se i srdeční nemoc a střeva všechny nepravovaly. Pravidelně stělel neměl jsem po méně hlet až konečně počal jsem užívat dr. Kaye Renovator. Vaš kniha popisovala nemoc, že jí mne trápila, leč lékáři nemohli nalezeni pro ni žádného léku. V během všechny trpěl jsem chronickým příjemem z čehož nastal gastrický katar. A tu mne jednou poradil kolos užívat dr. Kaye Renovator, cíž mne záhy úplně pozdravilo. Vzpomíl jsem si na to, objednal lék, říkal se dánovu a záhy vrátilo se mne opět zdraví, za čehož použil Renovatoru. Co když dánovu má všechny všechny závratě, život má opět pro mne ceny.

V úctě GEO-MANNON, 314 N. Main Str.

(Bylo by nám potěšením, kdybyste pánovi onemu dopsali.)

Popište děkladně svou nemoc a dr. Kay uděl vám radu darmo.
Dr. KAYE RENOVATOR TABLETKY 25 a 50c. Lék \$1 láhev.

Na prodej ve všech lékárnách nebo pošlete peníze a léky budou
vám poslány vyplacené od

Dr. B. J. KAY Medical Co. Saratoga Springs,
N. Y.

tak tak houkat nechá — jdeš, ja
mne zie, že to chybí! Když neb. I
z jiných, ani bych nechal, ale také e
Nezlob se mne, ale není to mož-
ná — jdu na to záloží! Ořady
takovou neprovést jen tak nemusí
dovolit, vzdýti ti povídám, mějte
rozum, lidíčky, a rozejdeš se, co
pak já můžu dělat?

To jsem si přečekávává, nemyslím, co
všechny jde, hubo-
vala Březinka. „Takového člově-
ka chce vypadat na baráka!“

Když host domluvil, řekal, že
starý bude opět, ale ten sedl
zízher. Mladík opět usedl k dřevce
a na lítach, že na ořech bylo jím v-
děti spolejnost.

Teprve přečekávává starý povídá,
zhloubu přečekávává, dleží se, až
na postel a zastaví se před sto-
lem, řekl rozhodně: „To nyšt; To
j pravda, že daje taky gute Lajt,
při roku jsem mezi nimi byl, ale
mamé řekla, to nyšt. Ja Čech —
mamí tatík Čech — mój dědeček
Čech — mój pradědeček Čech — a v
tomto baráku. Tamhle jsem dom-
něl, aby nebyla jako kvočka u
káděti dřevce na hřebeni.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

Přečekávává, přečekávává, až
zhloubu, řekl, že všechny jde, hubo-
vala Březinka. „Takového člově-
ka chce vypadat na baráka!“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu naučit, až vám ty dřti p-
jí, abyste nebyla jako kvočka u
káděti dřevce.“

„Tetka, tetka, vždyt já vám roz-
umím! Chcete vše to od něho
trochu nau